

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122257765
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122257765.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej, a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, Gubelstrasse 24, 6300 Zug, zastúpeného: Hudec s. r. o., Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., o zaplatenie 290,90 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11Csp/52/2022-119 zo dňa 24. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného vo výrokoch II.,IV. a V., p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (výrok I.). Zároveň okresný súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku 1. písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA s. r. o. a žalovanou dňa 26.05.2017, podľa ktorej porušením záväzku viazanosti vzniklo podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty; zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet sumy 50,- Eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav, t. j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, resp. ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené podľa tejto zmluvy a štandardnými cenami za tie isté služby, resp. úkony podľa aktuálneho cenníka, je neprijateľná (výrok II.). Žalovanej uložil okresný súd povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 116,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.03.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.04.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.05.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.06.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.07.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.08.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.10.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 182,20 Eur od 11.06.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). V prevyšujúcej časti okresný súd žalobu zamietol (výrok IV.). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznáva (výrok V.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu kauzálnu príslušnému v tzv. upomínacom konaní podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 290,90 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 25.10.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách

č. 30885545 (ďalej aj „predmetná zmluva“ alebo „Zmluva“), na základe ktorej poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanej služby satelitnej televízie, ako aj s tým spojené služby nájmu technických zariadení. Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej v zmysle predmetnej zmluvy na mesačnej báze. Žalovaná sa dostala s úhradou vystavených faktúr do omeškania, preto právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej zmluvy uzatvorenej so žalovanou. Po ukončení zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu žalovaná porušila svoju povinnosť vrátiť právnomu predchodcovi žalobcu prenajaté technické zariadenia do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu, preto právny predchodca žalobcu vyučoval žalovanej „poslednou faktúrou“ (faktúrou č. 1909130758 s dátumom splatnosti 10.10.2019) v zmysle bodu 15, článku 6, časti III. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb zmluvnú pokutu.

1.2 Na preukázanie svojich tvrdení, uvedených v návrhu na vydanie platobného rozkazu (v ďalšom texte „žaloba“) predložil žalobca upomínaciu súdu: Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30885545 zo dňa 25. 10. 2018, vystavené faktúry, odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, poslednú výzvu na zaplatenie dlhu, Oznamenie o postúpení pohľadávky. Okresný súd Banská Bystrica ako súd upomínací, na základe návrhu žalobcu a predložených listinných dôkazov vydal dňa 25.04.2022 platobný rozkaz sp. zn. 34Up/205/2022. Nakoľko sa predmetný platobný rozkaz nepodarilo riadne doručiť žalovanej, Okresný súd Banská Bystrica postúpil v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov vec Okresnému súdu Lučenec ako súdu vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci podľa § 13 v spojení s § 14 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

1.3 Po oboznámení sa s obsahom žaloby a s pripojenými listinnými dôkazmi, dospel Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) predbežným právnym posúdením k záveru, že žaloba je v časti uplatnenia nárokov z neuhradenej faktúry s variabilným symbolom 30885545, vystavenej na sumu 22,20 Eur, splatnej dňa 10.12.2018, z neuhradenej faktúry s variabilným symbolom 30885545, vystavenej na sumu 11,10 Eur, splatnej dňa 10.01.2019 a faktúry s variabilným symbolom 30885545, vystavenej na sumu 16,40 Eur, splatnej dňa 10.02.2019 a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % k nim prislúchajúcim zjavne nedôvodná s poukazom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka. Výzvou zo dňa 24.08.2022 vyzval okresný súd žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby v časti nároku, ktorý je premlčaný. Žalobca na uvedenú výzvu okresného súdu reagoval písomným podaním, doručeným okresnému súdu dňa 22.09.2022, v ktorom uviedol, že s právnym názorom okresného súdu ohľadom čiastočného premlčania uplatneného nároku nesúhlasí. Žiadal, aby okresný súd v prípade, že sa nestotožní s jeho právnym názorom ohľadom čiastočného premlčania uplatneného nároku, prerušil konanie do rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 11Csp/11/2022 (kde v obdobnej veci okresný súd žalobu zamietol z dôvodu čiastočného premlčania nároku) alebo, aby okresný súd rozhodol čiastočným rozsudkom o tej časti uplatneného nároku, ktorú nepovažuje za premlčanú a aby o zvyšnej časti rozhodol až po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 11Csp/11/2022. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na ust. § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., z ktorých podľa názoru žalobcu vyplýva, že počas 76 dní zákonom stanovenej premlčacej doby, premlčacia doba neplynula, resp. premlčacia doba, v ktorej bolo možné uplatniť si včas nárok podaním žaloby na súd sa žalobcovi predĺžila o 76 dní, čo podľa žalobcu znamená, že nárok na zaplatenie celej žalovanej sumy bol uplatnený včas, nakoľko návrh na vydanie platobnému rozkazu bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 24.02.2022 a „najstaršia“ z uvedených faktúr je splatná dňa 11.12.2018.

1.4 Vo vzťahu k návrhu žalobcu na prerušenie konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 163 a ust. § 164 CSP a uviedol, že procesná teória rozoznáva tzv. obligatórne a fakultatívne prerušenie konania. V danom prípade okresný súd nezistil dôvod na prerušenie konania ani v zmysle ust. § 163 CSP a ani v zmysle ust. § 164 CSP, preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a nariadil na deň 24.04.2023 pojednávanie, ktorého sa sporové strany nezúčastnili. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.04.2023, v ktorom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, svoju neúčasť na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 24.04.2023 neospravedlnila.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou a s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou DIGI Slovakia s. r. o. dňa 25.10.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30885545, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej dohodnuté služby satelitnej televízie a inštaláciu satelitného zariadenia v základnom balíku služieb „SATELIT Štandard“ a extra balíku SATELIT Extra HU+. Pri podpise zmluvy prevzala žalovaná od právneho predchodcu žalobcu do výpožičky prvú Smart Kartú, diaľkový ovládač, konzolu, satelitnú anténu, adaptér, skart/HDMI kábel s konvektorom LNB a zaviazala sa právnemu predchodcovi žalobcu platiť včas cenu za prenajaté koncové zariadenie a za poskytovanie služieb satelitnej televízie podľa zvoleného programu a plniť si svoje povinnosti v súlade so zmluvou, osobitnými podmienkami, všeobecnými podmienkami a cenníkom (čl. 1 písm. c) Zmluvy). Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej nasledovné faktúry: faktúru č. 1811138990 na sumu 22,20 Eur, splatnú dňa 10.12.2018, faktúru č. 1812138101 na sumu 11,10 Eur, splatnú dňa 10.01.2019, faktúru č. 1901137440 na sumu 16,40 Eur, splatnú dňa 10.02.2019, faktúru č. 1902138791 na sumu 1,50 Eur, splatnú dňa 10.03.2019, faktúru č. 1903135368 na sumu 1,50 Eur splatnú dňa 10.04.2019, faktúru č. 1904136988 na sumu 1,50 Eur, splatnú dňa 10.05.2019, faktúru č. 1905136058 na sumu 1,50 Eur, splatnú dňa 10.06.2019, faktúru č. 1906132838 na sumu 1,50 Eur, splatnú dňa 10.07.2019, faktúru č. 1907132159 na sumu 1,50 Eur, splatnú dňa 10.08.2019, faktúru č. 1909130758 na sumu 232,20 Eur, splatnú dňa 10.10.2019. Listom zo dňa 16.08.2019 odstúpil právny predchodca žalobcu od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorú uzavrel so žalovanou s účinnosťou k 31.08.2019 z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Zároveň právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil na jej povinnosť vrátiť do 15 dní od ukončenia zmluvného vzťahu technické zariadenia vo vlastníctve DIGI SLOVAKIA, s. r. o. s tým, že v opačnom prípade si bude nárokovať zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenia alebo poškodenie koncového zariadenia HD STB alebo CA modulu vo výške 50,-Eur, zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenia alebo poškodenie koncového zariadenia PVR 100,-Eur, zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenia alebo poškodenie Smart karty 19,90 Eur, zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenie alebo poškodenie zdrojového kábla, resp. adaptéra 10,-Eur, zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenie alebo poškodenie diaľkového ovládača 10,-Eur a zmluvnú pokutu za stratu, nevrátenie alebo poškodenie Scart alebo HDMI kábla 3,-Eur. Písomným podaním zo dňa 30.04.2020 označeným ako: „OZNÁMENIE O POSTÚPENÍ POHĽADÁVKY“ právny predchodca žalobcu spoločnosť DIGI SLOVAKIA s. r. o., žalovanej oznámila, že pohľadávku voči nej vo výške 290,90 Eur s príslušenstvom postúpila na spoločnosť ALEKTUM CAPITAL II AG (žalobcu). Výzvou zo dňa 18.01.2022 upozornil žalobca žalovanú, že má voči nemu dlh v celkovej výške 343,98 Eur a vyzval ju k úhrade dlžnej sumy na jeho účet.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1, § 44 ods. 2 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z. z.“), ust. § 663, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), ods. 5, § 53a ods. 1 a 2, § 54a, § 101, § 544 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „Občiansky zákonník“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že vyššie citované ustanovenia právnych predpisov aplikoval na zistený skutkový stav. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30885545 podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej boli žalovanej spoločnosťou DIGI SLOVAKIA s. r. o., poskytované služby satelitnej televízie, v dôsledku čoho vznikla žalovanej povinnosť platiť cenu poskytovaných služieb a poplatky podľa „Cenníka pre poskytovanie verejných služieb“ (ďalej aj cenníka“). Súčasťou Zmluvy o poskytovaní verejných bola aj Zmluva o nájme zariadenia potrebného pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, v dôsledku čoho bola žalovaná povinná platiť právnemu predchodcovi žalobcu za užívanie tohto zariadenia nájomné vo výške 1,50 Eur mesačne s DPH. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a to pravidelne platiť dojednaný nájom za užívanie technických zariadení satelitnej televízie a po ukončení zmluvy, zariadenia ktoré jej boli prenajaté a vypožičané vrátiť. Tieto skutočnosti tvrdené žalobcom neboli medzi stranami sporu sporné, nakoľko ich žalovaná v konaní nerozporovala. Žalovaná sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrila a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Z vyššie uvedeného dôvodu okresný súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú, nakoľko si žalovaná svoju povinnosť zaplatiť cenu za poskytované služby satelitnej televízie a za nájom technických zariadení nesplnila. V časti uplatnenej pohľadávky v sume 22, 20 Eur, vyúčtovanej faktúrou č. 1811138990, splatnou 10.12.2018 s prislúchajúcim úrokom z omeškania vo výške 5,00

% ročne, uplatnenej pohľadávky v sume 11,10 Eur, vyúčtovanej faktúrou č. 1812138101, splatnou 10.01.2019 spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania a v časti uplatnenej pohľadávky v sume 16,40 Eur, vyúčtovanej faktúrou č. 1901137440, splatnou 10.02.2019 spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania okresný súd s prihliadnutím na ust. § 54a Občianskeho zákonníka nepovažoval žalobu za dôvodnú, a preto ju v časti o zaplatenie sumy 49,70 Eur s prísl. (22,20 Eur plus 11,10 Eur plus 16,40 Eur), zodpovedajúcej premlčanému nároku zamietol a žalobcovi pohľadávku v uvedenej sume spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 %m ročne nepriznal. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žaloba bola podaná na upomínací súd dňa 24.02.2022, preto je nárok žalobcu uplatnený na základe vyššie uvedených faktúr (č. 1811138990, č. 1812138101 a č. 1901137440) premlčaný v troj- ročnej premlčacej dobe.

1.7 Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o nepremlčaní vyššie uvedenej časti žalobou uplatneného nároku, v rámci ktorej argumentácie žalobca poukázal na ustanovenie § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 v justícii, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že sa s ňou nestotožňuje z nasledovných dôvodov: zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 v justícii bol publikovaný v Zbierke zákonov dňa 27.03.2020, ktorý deň je zároveň aj dňom jeho účinnosti. V § 1 a § 2 tohto právneho predpisu, pre ktorý sa ujalo aj označenie „lex corona“ je upravené počítanie lehôt počas obdobia od 12.03. 2020 do 30.04.2020. Podľa dôvodovej správy k § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., „lex corona“ sa má vzťahovať „na súkromnoprávne vzťahy, t. j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva, najmä Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka“, pričom pôjde o premlčacie a prekluzívne lehoty. Ak hmotnoprávna lehota uplynula pred dňom 12. 03. 2020, kedy bola vyhlásená mimoriadna situácia, nenastupuje žiadny osobitný ochranný režim. Ak hmotnoprávna lehota uplynula v období od vyhlásenia mimoriadnej situácie, t. j. od 12.03.2020 do účinnosti „lex corona“ (27.03.2020), zákonodarca vychádzal z toho, že v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie mohli byť účastníci hmotnoprávnych vzťahov obmedzení v uplatňovaní či obrane ich práv a povinností, a preto schválil osobitnú dodatkovú lehotu 30 dní, čo znamená, že ak hmotnoprávna lehota mala skončiť v uvedenom období, dochádzalo k jej navráteniu, a teda sa predĺžila do 25.04.2020 (§ 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z.). Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., lehota v súkromno-právnych vzťahoch, napr. premlčacia lehota, ktorá by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti uvedeného zákona, t. j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 neplynie, a teda sa táto premlčacia lehota predlžuje o 35 dní. Platí to však iba pre tie prípady, kde by uplynutím lehoty došlo k premlčaniu alebo k zániku práva (preklúzii) v tomto konkrétnom časovom období (od 27.03.2020 do 30.04.2020). Nie je preto možné automaticky pripočítať ku každej plynúcej premlčacej lehote ďalších 35 dní, resp. ďalších 41 dní od účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., ktorou bol schválený vládny balík zmien v súvislosti s druhou vlnou pandémie (§ 8 zákona č. 62/2020), teda spolu 76 dní, tak ako to urobil žalobca. Zmyslom týchto opatrení bolo prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromno-právnych vzťahov v čase pandémie bez obavy, že prídu o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie. To znamená, že ak by v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 mohlo dôjsť k zániku ich práva, resp. k jeho premlčaniu, zákonodarca pristúpil k schváleniu tzv. „lex corona“, podľa § 1 písm. a) ktorého lehota v súkromno-právnych vzťahoch od 27.03.2020 do 30.04.2020 neplynie, čím im poskytol ďalších 35 dní na uplatnenie práva. Žalobcovi v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej situácie nehrozil bezprostredne zánik jeho práva (preklúziou) alebo premlčanie jeho nároku vo vyššie uvedenom období, na ktoré sa vzťahoval „lex corona“, a teda si mohol uplatniť svoje právo na súde aj po skončení mimoriadnej situácie tak, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Akceptovanie názoru žalobcu by podľa okresného súdu znamenalo, že ku všetkým premlčacím lehotám by bolo potrebné pripočítať automaticky 76 dní, a to bez ohľadu na to, či oprávnené subjekty boli v dôsledku pandémie a vyhlásenia mimoriadnej situácie obmedzené vo svojich právach v súvislosti s uplatnením nároku na súde alebo nie. Zmyslom zákona „lex corona“ bolo obmedziť pohyb obyvateľstva v čase mimoriadnej situácie a ak práve v tomto časovom úseku malo dôjsť k premlčaniu nároku, zákon buď od vyhlásenia mimoriadnej situácie, t. j. od 12.03.2020 do účinnosti zákona, t. j. do 27.03.2020 navrátil lehotu o 30 dní, resp. od 27.03. do 30.04.2020, kedy lehota neplynula, poskytol ďalších 35 dní na uplatnenie práva. Obdobne počas druhej vlny pandémie, pokiaľ by premlčacia lehota mala uplynúť po 31.12.2020, až do dňa účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. do 19.01.2021, bola podľa § 8 citovaného zákona pridaná 30 - dňová lehota na uplatnenie práva; ak premlčacia lehota mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. od 19.01.2021 do 28.02.2021, v tomto časovom úseku premlčacia lehota neplynula a bolo možné uplatniť si nárok na súde ešte nasledujúcich 41 dní. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný

súd žalobu v časti o zaplata sumy 49,70 Eur s príslušenstvom pre čiastočné premlčanie žalobou uplatneného nároku zamietol.

1.8 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že okrem nároku na zaplata ceny za poskytnuté služby a prenájom technických zariadení, ktorý nárok okresný súd žalobcovi priznal s výnimkou premlčanej časti nároku, si žalobca podanou žalobou uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti a nárok na zmluvnú pokutu za nevrátenie prenajatých technických zariadení, a to faktúrou č. 1909130758 v sume 232,20 Eur s dátumom splatnosti 10.10.2019. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v článku 1 písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrúva v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že porušením tohto záväzku je aj nezaplata ceny za poskytnuté služby do 60 dní po ich splatnosti, na základe čoho „podniku“ vznikne právo od zmluvy odstúpiť, ak „podnik“ toto svoje právo využije. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.08.2019 žalovanej oznámil, že v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách ako aj v súlade s príslušnými ustanoveniami Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb DIGI SLOVAKIA, s. r. o. odstupuje od zmluvy s účinnosťou k 31.08.2019, a to z dôvodu nezaplata ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po splatnosti faktúr, ktorými bola vyúčtovaná. Odstúpenie od zmluvy nebolo medzi stranami sporu sporné. Po odstúpení od zmluvy, zmluva zanikla a žalovaná bola povinná žalobcovi vrátiť technické zariadenia, ktoré jej právny predchodca žalobcu poskytol do nájmu, resp. výpožičky. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v článku 1 písm. e) a f) zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade zániku zmluvy, zaniká aj nájmná zmluva, ako aj zmluva o výpožičke a „účastník“ je povinný vrátiť „podniku“ zariadenia v nepoškodenom stave spolu s príslušenstvom, najneskôr do 15 dní odo dňa zániku zmluvy. V prípade porušenia tejto povinnosti je „účastník“ povinný uhradiť „podniku“ zmluvnú pokutu uvedenú v aktuálne platnom cenníku, ak nie je v zmluve uvedené inak. V článku 2 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že za stratu, nevrátenie alebo poškodenie zariadení, ktoré boli „účastníkovi“ poskytnuté, je „účastník“ povinný zaplatiť „podniku“ zmluvnú pokutu vo výške 50,-Eur za každé koncové zariadenie HD - STB alebo CA modul alebo 100,- Eur za každé koncové zariadenie PVR, 19,90 Eur za každú Smart kartu, 10,-Eur za každý zdrojový kábel, resp. adaptér, 10,- Eur za každý diaľkový ovládač a 3,- Eur za každý Skart kábel/HDMI. V tejto časti uplatneného nároku bola podľa posúdenia súdu žaloba dôvodná. Dohodu o zmluvnej pokute za nevrátenie prenajatých, či vypožičaných zariadení, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou okresný súd považoval za platnú, nakoľko bola uzavretá podľa § 544 Občianskeho zákonníka, mala písomnú formu a zároveň bola v nej konkrétne určená výška pokuty v prípade nevrátenia prenajatých, či vypožičaných zariadení. Takéto dojednanie o zmluvnej pokute považoval okresný súd za dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, pričom konštatoval, že dojednaná zmluvná pokuta nepredstavuje neprimerane vysokú sankciu spojenú s neplnením záväzku žalovanej v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v konaní nepreukázala vrátenie vypožičaných, resp. prenajatých zariadení, preto žalobcom uplatnenú zmluvnú pokutu za nevrátenie Smart HDMI kábla vo výške 3,- Eur, diaľkového ovládača vo výške 10,- Eur, koncového zariadenia vo výške 50,- Eur, Smart karty vo výške 19,90 Eur a zdrojového kábla vo výške 10,- Eur, celkovo v sume 92,90 Eur okresný súd žalobcovi priznal. Pokiaľ si však žalobca uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti, tá podľa názoru okresného súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach právneho predchodcu žalobcu ako dodávateľa poskytujúceho verejné služby a žalovanej ako spotrebiteľky. Keďže zmluvu o poskytovaní verejných služieb uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú a na vzťahy z nej vzniknuté je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, okresný súd skúmal, či dojednanie o zmluvnej pokute nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

1.9 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti 24 mesiacov žiadnym spôsobom nezohľadňuje časové hľadisko, t. j. ako dlho od uzavretia zmluvy dôjde k porušeniu tejto zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Spotrebiteľ je teda povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v nezmenenej výške, bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvného vzťahu. Neprimeranosť tejto sankcie sa podľa názoru okresného súdu prejavuje v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu tejto zmluvnej povinnosti (/záväzku viazanosti) na začiatku, alebo až na konci doby

viazanosti. Táto zmluvná podmienka je podľa okresného súdu neprijateľná aj z toho dôvodu, že spotrebiteľ priamo z ustanovenia článku 1 písm. d) Zmluvy presne nevie, aká výška zmluvnej pokuty mu v prípade porušenia záväzku viazanosti hrozí. Výšku takto určenej zmluvnej pokuty priemerný spotrebiteľ nemusí byť schopný vopred si vypočítať. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka stanovuje dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd určil za neplatnú, z dôvodu jej neprijateľnosti alebo mu nepriznať plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky alebo zmluvnej podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Podľa zákonodarcu je postačujúce, aby nastala čo i len jedna situácia, v ktorej by dojednaná zmluvná podmienka predstavovala pre spotrebiteľa značnú nerovnováhu v jeho právach a povinnostiach voči dodávateľovi. Z uvedeného dôvodu vyhlásil okresný súd túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú s tým, že dodávateľ je povinný zdržať sa jej používania alebo používania zmluvnej podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Túto povinnosť si právny predchodca žalobcu nesplnil, napriek tomu, že viaceré súdy SR uvedené súdom prvej inštancie v odseku 55. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyhlásili vyššie uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je dohoda o zmluvnej pokute za nedodržanie záväzku viazanosti ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, preto z nej vyplývajúci nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže žalobcovi priznať. Z neplatnej zmluvnej podmienky žalovanej žiadna povinnosť nevznikla a ani žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi nevzniklo žiadne právo. Žalobca zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti vyúčtoval žalovanej faktúrou č. 1909130758 ako zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,- Eur a doplatky za jednotlivé žalovanej poskytnuté zľavy: „aktivačný poplatok 25,- Eur, diferenciacia základný balík na MAXI 2,75 Eur, doplatok EXTRA HBO 5,- Eur a základná inštalácia technikom 41,67 Eur“. Keďže z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemôže vzniknúť žalobcovi žiadny nárok, okresný súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca do výroku II., IV. a V. odvolal a v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o čiastočné premlčanie nároku. Zdôraznil, že má za to, že žalobu podal včas v celom uplatnenom nároku. Poukázal na ust. § 1 a na ust. § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z., na základe ktorých premlčacia doba počas 76 dní neplynula, resp. premlčacia doba, v ktorej bolo možné uplatniť si žalobou podanou na súd včas nárok, sa predĺžila o 76 dní. Žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol, že aplikoval reštriktívne ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., keď aplikáciu uvedených ustanovení vyhradil len pre prípady, keď by k uplynutiu premlčacích a prekluzívnych lehôt malo dôjsť vo vymedzených časových obdobiach, čo je však podľa žalobcu v rozpore s jednoznačným znením citovaných ustanovení, ktoré nešpecifikujú len tie lehoty, ktoré by uplynuli vo vymedzenom období. Citované ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. predpokladajú podľa žalobcu neplynutie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt. V zmysle uvedeného plynula podľa žalobcu premlčacia lehota na uplatnenie nároku pri faktúre splatnej 10.12.2018 do 24.02.2022, pri faktúre splatnej 10.01.2019 do 28.03.2022 a pri faktúre splatnej 10.02.2019 plynula premlčacia lehota na uplatnenie nároku do 27.04.2022. Nakoľko žaloba bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica dňa 24.02.2022, je podľa žalobcu včas uplatnený aj nárok na zaplatenie sumy 49,70 Eur s príslušenstvom, t. j. včas je uplatnený aj nárok v časti, ktorú súd prvej inštancie považoval za premlčanú.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie určil zmluvnú podmienku dojednanú v článku 1 písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA s. r. o. a žalovanou dňa 25.10.2018 ako neplatnú, pričom uvedenú zmluvnú podmienku považoval za neplatnú okrem iného aj z toho dôvodu, že spotrebiteľ priamo z uvedeného ustanovenia Zmluvy nevie presne určiť aká výška zmluvnej pokuty mu hrozí. Súd prvej inštancie vo svojej podstate teda tvrdí, že „priemerný spotrebiteľ nie je schopný vykonať úkon čítania a sčítania súm, čo je predmetom učiva na prvom stupni základnej školy“. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že pokiaľ by aj bolo možné považovať právny názor súdu prvej inštancie o neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky v časti paušálnej sumy 50,- Eur za správny z dôvodu, že táto zmluvná podmienka nereflektuje plynutie času počas doby viazanosti, v prevyšujúcej časti tento právny názor súdu prvej inštancie nie je možné považovať za správny. Podľa uvedeného ustanovenia zmluvy, zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet sumy 50,- Eur predstavujúcej sankciu pri predčasnom ukončení zmluvy a zliav (rozdielu medzi akciovými cenami za služby, resp. za ďalšie úkony súvisiace s poskytovanými službami podľa tejto zmluvy a štandardnými

cenami za tie isté služby, resp. úkony podľa aktuálneho cenníka). Zmluva bola uzatvorená so záväzkom viazanosti, pričom už priamo zo zmluvy je zrejmé, že žalovaná nebola žiadnym spôsobom nútená vybrať si záväzok viazanosti. V súvislosti s tým jej boli pre prípad dodržania záväzku viazanosti poskytnuté určité výhody, resp. služby bezodplatne. Pokiaľ žalovaná záväzok viazanosti nedodrжала, nárok na bezodplatné poskytnutie uvedených služieb jej nevznikol, a teda právny predchodca žalobcu jej tieto bezodplatne poskytnuté služby, resp. úkony dodatočne vyúčtoval. Tým, že žalovaná porušila záväzok viazanosti, zanikol jej nárok na uvedené zľavy, a preto má za poskytnuté služby zaplatiť. Pri uzavretí zmluvy bola dojednaná zľava z aktivačného poplatku s odkladacou podmienkou dodržania doby viazanosti. Keďže žalovaná zmluvu porušila a nastali dôsledky rozvázovacej podmienky, vznikol právnenému predchodcovi žalobcu nárok na doplatenie pôvodne poskytnutej zľavy v správnej výške podľa aktuálne platného cenníka. Časť týkajúca sa zliav nie je preto podľa žalobcu možné považovať za zmluvnú pokutu v pravom slova zmysle (t. j. paušalizovanú sankciu za porušenie zmluvnej povinnosti), pretože predovšetkým ide o doplatenie za služby, resp. za úkony, ktoré dlžník čerpal a neboli mu (za predpokladu dodržania rozvázovacej podmienky) účtované. Je pritom podľa žalobcu bezpredmetné, ako je to označené v zmluve, resp. vo faktúre. Pri dôslednej analýze zmluvy je podľa žalobcu zrejmé, že uvedené ceny za služby nie sú účtované v zmysle článku 1 písm. d) Zmluvy ako zmluvná pokuta, ale sú účtované podľa článku 1 písm. g) Zmluvy ako odplata za služby kampane so záväzkom viazanosti 24 mesiacov v prípade, keď nebol dodržaný záväzok viazanosti. S ohľadom na vyššie uvedené je podľa názoru žalobcu rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a keďže súd prvej inštancie dospel podľa žalobcu aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, tak je daný tiež odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 240,90 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 22,20 Eur od 11.12.2018 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 Eur od 11.01.2019 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16,40 Eur od 11.02.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.03.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.04.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.05.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.06.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.07.2019 do zaplata, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.08.2019 do zaplata a 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 182,20 Eur od 11.10.2019 do zaplata a nahradiť mu trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejedal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., IV. a V. CSP podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 ako vecne správny potvrdil; vo zvyšnej časti ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

4. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) a § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z. z.“) účinný k 25.10.2018, podnik má právo a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Účastník je povinný b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

5. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

6. Podľa § 44 ods. 2 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2.obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 39)

3.minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,

4.postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,

5.druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6.bmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení.

7. Podľa § 663 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

14. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca

dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

18. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

21. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995Zb.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa ust. § 1 písm. a) a b) zákona č. 62/2020 Z. z. v znení účinnom od 27. 03. 2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,
a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,
b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

26. Podľa ust. § 8 písm. a) a b) zákona č. 62/2020 Z. z. v znení účinnom od 19. 01. 2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,
a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,
b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa nekončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

27. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odvolaním napadnutých výrokov II., IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobca v odvolaní namietal, že a) súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil čiastočné premlčanie žalobou uplatneného nároku v sume 49,70 Eur, vyplývajúceho z faktúry č. 1811138990 na sumu 22,20 Eur, splatnej 10. 12. 2018, z faktúry č. 1812138101 na sumu 11,10 Eur, splatnej 10. 01. 2019 a z faktúry č. 1901137440 na sumu 16,40 Eur, splatnej 10. 02. 2019 a že b) súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil zmluvnú podmienku dojednanú v čl. 1 písm. d) predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a v dôsledku toho aj ako neplatnú zmluvnú podmienku, na základe ktorej nebolo možné žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu za nedodržanie záväzku viazanosti 24 mesiacov v celkovej výške 124,42 Eur s prísl. (2900,90 Eur- 116,78 Eur- 49,70 Eur) priznať; zároveň žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel v časti napadnutej odvolaním k nesprávnym skutkovým zisteniam.

28. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP plne stotožňuje s tým ako sa súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku aplikujúci ust. § 54a Občianskeho zákonníka ex offio vysporiadal s čiastočným premlčaním žalobou uplatneného nároku v sume 49,70 Eur s prísl., vyplývajúceho z faktúry č. 1811138990 na sumu 22,20 Eur, splatnej 10. 12. 2018, z faktúry č. 1812138101 na sumu 11,10 Eur, splatnej 10. 01. 2019 a z faktúry č. 1901137440 na sumu 16,40 Eur, splatnej 10. 02. 2019 (návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu bol Okresnému súdu Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho konania elektronicky doručený dňa 24. 02. 2022), pričom jasne a zreteľne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, že vyššie citované ust. § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 v justícii, sa na daný prípad nevzťahujú, pretože žalobcovi v dôsledku mimoriadnej situácie nehrozilo bezprostredne premlčanie jeho nároku vo vyššie uvedenom rozsahu (v rozsahu sumy 49,70 Eur s prísl.) v časovom období, na ktoré sa v zmysle § 1 a v zmysle § 8 vzťahoval zákon č.62/2020 Z. z., pričom dospel k správne záveru, že žalobca sa včasným uplatnením svojho nároku v premlčanom rozsahu (t. j. uplatnením svojho nároku v premlčanom rozsahu pred uplynutím premlčacej doby, ktorá v danom prípade uplynula až po období dotknutom mimoriadnym opatrením uskutočneným citovaným § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z.) mohol vyhnúť čiastočnému zamietnutiu žaloby z dôvodu čiastočného premlčania nároku. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 62/2020 Z. z. bolo (ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol súd prvej inštancie), aby v podmienkach mimoriadnej situácie, ktorá bola vyvolaná nebezpečnou ľudskou nákazlivou chorobou Covid-19, občania a podnikatelia nemuseli v období dotknutom mimoriadnou právnou úpravou realizovanou zákonom č. 62/2020 Z. z. pod hrozbou premlčania alebo preklúzie vykonávať úkony potrebné pre riadne a včasné uplatňovanie svojich práv, vyplývajúcich zo súkromno-právnych vzťahov a nie paušálne predlžovanie premlčacích a prekluzívnych lehôt aj v prípadoch, kde na to nebol dôvod (nehrozilo bezprostredné premlčanie nároku alebo preklúzia).

29. Pokiaľ ide o čiastočné zamietnutie žaloby aj v časti zodpovedajúcej nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za nedodržanie záväzku viazanosti 24 mesiacov, dojednanej v čl. 1 písm. d) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou, odvolací súd poukazuje na vyššie citované ust. § 53a Občianskeho zákonníka, v zmysle znenia ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, alebo nepriznal dodávateľovi plnenie z dôvodu takejto zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky alebo zmluvnej podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Súd prvej inštancie v odseku 55. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku výslovne uviedol, v rozhodnutiach ktorých súdov a pod akými spisovými značkami bola rovnaká zmluvná podmienka už vyhlásená za neprijateľnú. Odvolací súd z obsahu odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/34/2021-155 zo dňa 03. 11. 2021 (tiež uvedeného v odseku 55. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku) zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/34/2021 potvrdil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 8Csp/3/2021-122 zo dňa 28. mája 2021 vo výroku, ktorým Okresný súd Revúca určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku rovnakú zmluvnú podmienku ako je zmluvná podmienka uvedená v čl. 1 písm. d) predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie v tomto spore v rámci čiastočného zamietnutia žaloby (výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie) okrem časti žalobou uplatneného nároku v sume 49,70 Eur s prísl. z dôvodu čiastočného premlčania žalobou uplatneného nároku, čiastočne zamietol žalobu aj pokiaľ ide o sumu 124,42 Eur s prísl. zodpovedajúcu nároku na zmluvnú pokutu za nedodržanie záväzku viazanosti 24 mesiacov, tak rozhodol vecne správne a nič na tom nemení ani odvolacia argumentácia žalobcu, v rámci ktorej žalobca tvrdil, že „v prípade doúčtovania rozdielu medzi poskytnutými zľavami a skutočnou cenou žalovanej poskytovaných služieb, nejde v podstate o zmluvnú pokutu vyúčtovanú v zmysle čl. 1 písm. d) Zmluvy, ale o odplatu za služby kampane so záväzkom viazanosti 24 mesiacov ak záväzok viazanosti 24 mesiacov nebol spotrebiteľom dodržaný, vyúčtovanú v zmysle čl. 1 písm. g) Zmluvy“, pretože v zmysle čl. 1. písm. d) predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb je „doplátenie zliav“ súčasťou zmluvnej pokuty (jej výpočtu) za nedodržanie záväzku viazanosti 24 mesiacov.

30. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých výrokoch II., IV. a V. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP úspešná, žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.